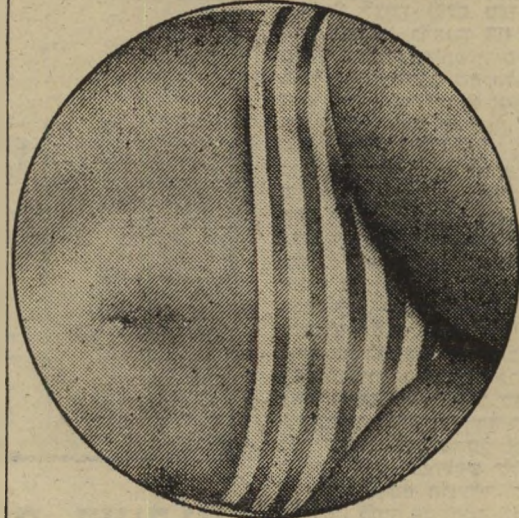

חופשיה עם אוֹ-בֵּה

**הטמכון
הקטן
שכבש
את
העולם**

פועלי כל הארצות התאחדו! להפגנה מאוחדת יהודית-ערבית ב'1 במאי '76

נוכח סכנת המלחמה —
נוכח התלכדות והסתערות „גוש אמונים” והימין הקיצוני —
נוכח הפגיעות הנמשכות באוכלוסייה הערבית —
נוכח ההתנכלות לשכר ולזכויות העובדים —
אנו חותמים מטה, בעלי השקפות שונות והמשתייכים
לזרמים ציבוריים שונים, קוראים לציבור העובדים לאנשי
החתישבות העובדת, לסטודנטים ולנוער —
להפגין במלוכד ב'1 במאי 1976 —

- * למען שלום צודק ללא סיפוחים, כתנאי הכרחי להבטחת שלומה ובטחונה של מדינת ישראל!
- * להכרה בזכות העם הפלשתינאי לכינון מדינתו בצד מדינת ישראל!
- * להגנת הדמוקרטיה ולבלימת הימין הקיצוני!
- * לשוויון זכויות ערביי ישראל!
- * לחיסול הפער הערתי!
- * נגד היוקרה, נגד פיטורי עובדים ופגיעות בשכר!

אנו קוראים לפגישת התייעצות לדיון בארגון ההפגנה, שמטרתה לחקף את כל שוחרי הסוציאליזם והשלום בישראל. ההתייעצות תתקיים ביום חמישי, 22.4.76, בשעה 8 בערב, באולם הספרייה של „בני ברית”, רח' קפלן 10, ת"א.

קובי • קיבוץ הראל • אליהו קאפמן, ראש"צ • אשר שלומי, קיבוץ געתון • כוכבי משש, ירושלים • ישעיהו תומאשיק, תל-אביב • תומר בן אפרים, רמת אפעל • אברהם זלוזוב, ירושלים • יעקב חן, תל-אביב • מרדכי ירקוני, חיפה • ד"ר בנימין רהן, רמת השרון • ד"ר ישראל לפ, ירושלים • עבדול חמיד אבויעשה, (חבר המועצה המקומית), טייבה • אילן פריש, קיבוץ כרם שלום • עסמי בשארה, אוניברסיטת חיפה • ג'מאל מוסא (חבר הוועה"פ), עכו • משה גבזה (חבר הוועה"פ), פתח-תקווה • שושי וולף, קיבוץ הוורע • דני גרינברג, חולון • יוסף דואק, חיפה • יגנר שלומית, רמת-גן • שמואל מיקוניס, תל-אביב • סלים אליקאסם (חבר הוועה"פ), נצרת • חוסין סאלאה (חבר מ"פ ת"א), יפו • אליעזר פיילר, קיבוץ יד-רחנה • נחמן פטרניקוב, תל-אביב • אבי גרינשטיין, גבעתיים • יב, תל-אביב • גיורא ברעם, קיבוץ רוחמה • יורם גוונסקי, בת-ים • אסתר מיצנמכר, רמת-גן • רוגית גלאי, באר-שבע • יעל רנה, קיבוץ כרמיה • איתן עורב, תל-אביב • אדם סליגמן, קיבוץ כרם שלום • דן קידר, תל-אביב • זאב שכטרמן, חולון • שלום שמואל (חבר מרכז הסתדרות המורים), תל-אביב • צחי מיצנמכר, קיבוץ כרם שלום • יצחק זמלר (ח' מ' ההסתדרות), חולון • יוסי זיסר (ח' מ"פ ת"א), מחמד חדר (ח' מ"פ רמלה), רמלה • יוסי כותן, גבעתיים • ראובן קמינר, ירושלים • יגאל לביב, תל-אביב • יהושע אירגה (ח' הוועה"פ), פתח-תקווה • קולי ברקוביץ, רחובות • מושון, קיבוץ הראל • צבי ברייטשטיין, תל-אביב • ארתור גולדריי, תל-אביב • עמוס גבירץ, קיבוץ שפיים • נעים גלעדי (ח' הוועה"פ), תל-אביב • בנימין גונן (ח' הוועה"פ), חיפה • אברהם הס (ח' מ"פ ת"א), תל-אביב • ראובן מושקוביץ, רחובות • יוסף הוכמן, קיבוץ הראל • דוד מנדל, תל-אביב • סאלם ג'ובראן, נצרת • ד"ר רמי עמית, ירושלים • גיא פילבסקי, תל-אביב • מורו, קיבוץ כרם שלום • ד"ר יוסף סדן, ירושלים • אלי ברעם, קיבוץ רוחמה • הגית גלאי, באר-שבע • ארנון אריה, ירושלים • אורנה שילוני, תל-אביב • אבינועם דניאלי, תל-אביב • ג'ורג' פרידמן, ירושלים.

(המשך מעמוד 15)

שנים כיסו ההכנסות מתרומות ומחלואות של העם היהודי בחו"ל, 85% מן הגיר רעון במאזן-התשלומים. השנה ירד מישי קלם ל-30% בלבד, כאשר מענקי ממשלת ארצות-הברית מכסים 60% מכלל ייבוא החון לזמן ארוך. החלואות האמריקאיות, למרות הריבית הנוחה שבה הן ניתנות, מחייבות כבר עתה תשלום ריבית של 100 מיליון דולר לשנה. לפני ימים אחרים רמזו האמריקאים כי ישנו את מעי מדה של ישראל, ממדינה מתפתחת הזכאית לריבית של שני אחוזים בלבד על ההלי וואות, למעמד של מדינה רגילה המשלמת ריבית רגילה. פירוש הדבר — השלשת ה" סכום שישולם מדי שנה על חשבון הריבית. החלות הישראלית בכסף האמריקאי, ה" מספק 2.1 מיליארד דולר מדי שנה, הסותר מים את מחצית הגירעון התיצון בן 4 מיליארד דולר, מעוררת דאגה חמורה.

החשבה להקטנת הגירעון היא הקטנת הייבוא, והגדלת הייצוא. אולם ראה זה פלא: כדי להגדיל את הייצוא צריך, בין השאר, להגדיל גם את הייצור הלאומי. בשנותיים האחרונות גרמה המדיניות הכלי כלית להקטנת הגידול בתוצר הלאומי כי שני אחוזים לשנה, ולהקטנת הייצוא (אגב, בהתאם לתחזיות צריך להגדיל את הייצוא ב-20 אחוזים לשנה, כדי לעמוד בתשלומי הריבית של המדינה, ואילו תחזיות האוצר הוורודות ביותר אינן מניחות גידול של יותר מ-16 אחוזים בייצוא, וגם זה לא יתגשם).

הפרכה מוחלטת

אם עד כה העלו רק בודדים הצעות אלטרנטיביות למדיניות של קברניטי ספינת השוטים, הרי בימים אלה הופיעה חזברה, המהווה סטירת-לחי מוחצת לזנבר ורבינוביץ. מחקר על השכירים בעידן ה" אינפלציה, שראה אור לאחרונה, הופך את ספינת השוטים כולה על-פיה.

כותבת המחקר היא הכלכלנית אסתר אלכסנדר, מרכזת המחקרים הכלכליים ב" מועצה הלאומית למחקר ופיתוח של מיש" רד"א-הממשלה. המחקר הוזמן על-ידי תא האקדמאים הדתיים של המפד"ל, ויצא לאור במימון בנק המזרחי המאוחד.

33 עמודי המחקר כולם הם הפרכה מוחלטת של כל מה שעשו קברניטי המשק עד כה.

ולא רק זאת: המחקר מוכיח, כי המשך המדיניות הכלכלית ה" קיימת יוביל לשואה כלכלית ודאית. עיקרי המחקר, שכל אדם משייך חייב לקרוא אותו ולהרטו על לוח ליבו כאת ההגדה של פסח, מובאים כאן בהרחבה בגלל השייכותם הכלכלית-היגיונית.

במהלך אינפלציה גדולת הכנסות לא משכר, שמקורן בהון, ומפסידות הכנסות משכר קבוע. לכן אין לדבר על הציבור כולו כגורם לביקוש במשק, ויש לפרק את הביקוש והציבור לגורמים, כדי להגיע למיקוד עודפי הביקוש ולמדיניות נכונה של ספינת השוטים ודף-ביקוש זה.

מפרנס לא-שכיר הרוויח בממוצע, בשנת 1974, פי-שלושה מאשר מפרנס שכיר. בהשוואה לשנת 1968, חל גידול של שליש ביחס ההכנסות של מפרנס לא-שכיר לעור מת השכיר, לטובת הלא-שכיר. החשבונות הלאומיים מראים גם, כי למרות ההכנסות הגבוהות של המפרנס הלא-שכיר, אין חיי סכון מהכנסות אלו. רוב החיסכון במשק מקורו בחיסכון המוסדי המוטל על השכר.

כל אלה מביאים למסקנה, כי בתקופת האינפלציה חלה חלוקה מחדש של ההכ" נסה הלאומית, לטובת הרווח ולרעת השכר. באינפלציה עולים מחירי הסחורות, ויורד ערך הכסף. לכן, ריווחי אינפלציה נוצרים מייד עם עליית המחירים, וזוכים בהם בעלי הנכסים הריאליים. ריווחי האינפלציה שנוצרו כתוצאה מעליית המחירים, שנוצר רה כתוצאה מעודף-ביקוש במשק, מופי עם בשוק כתוספת לעודף-הביקוש, וגורר מים על-ידי מחירים נוספים. עודף-הביקוש שמקורו בריווחי האינפלציה, אינו מת" חסל על-ידי עליית-המחירים אלא מתחזק על ידה. ריווחי האינפלציה הם המנוע שבתוך הספיראלה האינפלציונית.

לגבי השכר אין המצב דומה, כיוון שהעלייה בביקוש שנגרמת על-ידי העלייה בשכר, מתחלפת על-ידי עליית

מחירים המורידה את השכר הריאלי. לכן, אין לומר כי העלייה בשכר מניעה את האינפלציה. דוגמה לאי-חשיבותו של ה" שכר בתהליך האינפלציה, היא מישקלו בתקציב הממשלה.

הצמדת השכר להתייקרות

הוצאות השכר של הממשלה בשנת 1975 היו 5.7 מיליארד ל"י. התקציב כולו היה 56 מיליארד. תקציב הממשלה הוא גורם רבי-עוצמה בהחשת אינפלציה, והשכר בתוכו מהווה רק עשרה אחוזים. לעומת זאת, ריווחי האינפלציה מקורם בפיגור של העלייה בשכר אחרי עליית מחירי הסחורות, כי עם העלייה במחירי הסחורה עולים מייד מחירי כל אמצעי הייצור — חומרי-גלם, קרקע, פחת, מי מון — ואין להרוויח עליהם. אמצעי הייצור היחיד שמסגור, או מוקסא, הוא השכר — ומכאן בא הרווח.

לכן, הצמדה מלאה של השכר להתייקרות לפי ריווחי הענף ועל חשבוננו, מחסי לת את ריווחי האינפלציה ומחלישה אר" תה. כך, למשל, בבלגיה, שם נהוגה הצ" מדה מלאה כזו, קיים שיעור האינפלציה הנמוך ביותר באירופה.

כאשר השילטונות מתערבים ומונעים את הצמדת השכר לאינפלציה, על-ידי חווי עבודה דו-שנתיים ותוספת-יוקר מעקרת אחת לחצי-שנה, הם מגדילים את הפרש הזמן שבין העלייה במחירים לבין העלייה בשכר, וכך מגבירים את הרווחים האינפ" פלציוניים ואת האינפלציה עצמה! הטענה שהעלאת השכר גורמת לאינפלציה נס" תרת, לא רק בגלל הגימיק הקודם שתור" ספתי-השכר היא פיצוי על התייקרות ש" כבר היתה, אלא גם בדוגמות מעשיות.

שורה של מדינות רודניות כי דרום-אמריקה, בהן קיימת הקפאת" שכר לא הציחו לעכב אינפלציה ש" מאה אחוזים יותר לשנה.

דוגמה אחרת היא שוק הדירות, שבו עולים המחירים בלי כל קשר להוצאות ה" שכר. כך גם בשירותים שונים כמו רופ" אים, עורכדיין, עוורות-ביה.

האינפלציה היא תוצאה של כ" קוש, והדרך היחידה לעצור אותה היא למונע גידול הכנסות במק" ביד לה.

לחסל את ההון השחור

אינפלציה גורמת לריכוז הכנסות רבות בידי מעטים. בשנת 1968 יכלו השכירים, שהם 71.3% של המפרנסים, לקנות 49.8% מהצריכה הפרטית, ואילו הלא-שכירים, שהם 28.7% מן המפרנסים יכלו לקנות 43.9% מהצריכה הפרטית. בשנת 1974 יכלו השכירים, שהם 75.9% מן המפרנסים לקנות רק 38.2% מן הצריכה הפרטית, ואילו הלא-שכירים, שהם 24.1% מן המפרנסים יכלו לקנות 36.5% מהצריכה הפרטית. פחות אנשים יכולים לקנות יותר ויותר מוצרים ולשלם עבורם יותר כסף.

כאשר הממשלה מנסה לספוג את עודף- הביקוש מן ההכנסות הנפגעות באינפלצ" יה, על-ידי הקפאת שכר והטלת מיסים על מוצרים חיוניים וביטול הסובסידיות עליהם, היא מעמיקה את החלוקה-מחדש השל" לית של ההכנסה הלאומית, לטובת האינפ" פלציה — ולא נגדה. דבר זה מסביר מדוע אין צעדי-היריסון הממשלתיים עוררים, ומדוע קיפציה (קיפאון יחד עם אינפלציה — בלועזית „סטגפלציה“).

צעדי הממשלה מוציאים יותר ויותר שכירים מן השוק של יותר ויותר מוצרים. כתוצאה מכך נוצרים עודפים בש" קים שבהם השכירים צרכנים עקריים, כמו מוון, סכסטיל, שיכון לזוגות צע" רים. המחירים במשק יעלו בגלל קיום ה" צרכנים הלא-שכירים, שהכנסותיהם עלות באינפלציה, ובשוק זה יקנים מוצרי הייבוא ונמכרות סחורות המיועדות לייצוא.

לדא חיסוף שוק זה וההכנסות המקיימות אותו, אין לחום באופן יעיל באינפלציה, או לשפר את מאזן-התשלומים. לכן, המאבק ל" פגורת הפער החברתי, הוא גם המאבק לחברות המשק.